

[Kelm-Hansen]

Ud fra de principielle synspunkter, jeg nævnedes indledningsvis, tilslutter den socialdemokratiske gruppe sig forslaget. Men det har også været vigtigt for folketingsgruppen, at det med vedtagelsen af dette forslag én gang for alle er fastslået, at politiske beslutninger af denne art skal virkeliggøres som nationale foranstaltninger. Derudover ønsker gruppen at understrege, at der fortsat skal udfoldes alle tænkelige diplomatiske bestræbelser over for begge parter i konflikten for at nå en fredelig løsning.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Den socialdemokratiske ordfører har ret i, at dette ikke drejer sig om nogle krigsbegivenheder nede i Sydatlanten, men om principper. Vi er enige om, at vi skulle have haft en retsorden, hvorefter det land, der krænker andre landes territorier og rettigheder, automatisk bliver mødt med altomfattende økonomiske sanktioner. Dette var grundlaget for Folkeforbundet i sin tid, det var grundlaget for De Forenede Nationer, og sådan ville vi gerne have at det skulle være, men sådan er det ikke.

Vi oplevede, at Argentina kunne drive, hvad vi næsten må kalde tysk storrumpolitik, idet det ikke drejede sig om befolkninger, men om landområder, vældige territorier, som man, uanset at man i og for sig ikke havde nogen som helst forbindelse med befolkningerne, ønskede at sætte sig i besiddelse af, fordi de tilfældigvis lå, hvor de lå. Dette er en meget grundlæggende krænkelse af den retsorden, vi har haft her i Danmark siden Versaillesfreden, og det er noget, man må vende sig meget kraftigt imod.

Man kunne også spekulere på, hvorfor Argentina ikke løste problemet på en helt anden måde end ved at besætte Falklandsøerne, nemlig ved at flytte nogle argentinere, som hele tiden har kunnet komme til Falklandsøerne, derover, og så få et flertal af argentinere derover, men sådan har det ikke været; næsten ingen argentinere har ønsket at flytte til Falklandsøerne, og det siger jo meget om denne sag.

På den baggrund var det godt, at EF-landene endes om at støtte Storbritannien med sanktioner. EF viste derigennem, at EF-landene er parat til at værne, hvad der er af international retsorden. Det kom et gammelt

demokrati til hjælp mod et ondsindet og brutalt diktatur, og EF handlede vel i bedre overensstemmelse med resolution nr. 502 end de lande, der ved ikke at indføre sanktioner i grunden accepterede den argentinske aggression. Det var karakteristisk nok de socialistiske lande, der valgte at acceptere et fascistisk diktaturs aggression mod en uskyldig befolkning.

Det, vi i dag drøfter, er at skabe et nationalt retsgrundlag for støtten til Storbritannien og den internationale retsorden. Det er det konservative folkeparti glad for, og vi vil medvirke til den nødvendige, meget hurtige udvalgsbehandling. Jeg vil dog gerne gøre den principielle bemærkning her til slut, at det konservative folkeparti i overensstemmelse med regeringen som hovedregel ønsker artikel 224 i Romtrakten anvendt. Men jeg tror nok, vi skal være lidt forsigtige med at afskrive muligheden for i al evighed og i enhver situation at anvende artikel 113. Vi kan ikke forudse det, for disse ting er meget udviklede og komplicerede, men der kan igen komme tilfælde, hvor formålet ville blive forspildt, hvis vi ikke først brugte artikel 113, som vi gør her, og derefter pænt og ordentligt gik over til at bruge artikel 224.

Hans Jørgen Holm (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Christophersen, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne tilsige dette forslag en hundrede procents tilslutning. Det udtrykker en solidaritet med Storbritannien, som er på sin plads netop nu. Sagens realiteter er klare nok: en militærjunta i Argentina har for at skjule sin egen fiasko med magt erobret et ø-samfund, som har tilhørt Storbritannien i 149 år, og som alene er beboet af englændere. Den britiske regering har langmodigt afprøvet enhver mulighed for at finde en fredelig løsning; Storbritannien har givet mange indrømmelser både til udenrigsminister Haig og til FN's generalsekretær. Men den argentinske regering har afvist mulighederne for et kompromis ved at stå ubøjeligt fast på kravet om, at Argentina på forhånd skulle garanteres suveræniteten over Falklandsøerne.

Konsekvenserne af denne sag er lige så klare. Hvis det argentinske forehavende lykkes, vil de demokratiske nationers troværdighed som forsvarere af deres egne befolkning-